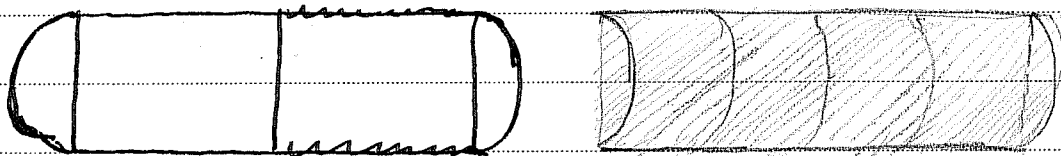

Det katepsom som jag bar, har jag öfvers öftrik.
 i Nakenna är c:a 1 tum. Hela kanten är
 artagel och blyhulvorna träs på taglet. Sedan
 finns snöre, som går till hullemsen. Snören
 är förtad i snören tvärs, som i den tvärssta
 del haren rad med hål c:a 15 full antalet,
 som sitter i en rad. Snören är dubbla
 genom haren löpande men sedan är de var
 och ett förtad i en del av hullemsen. Nätet
 är gjort av sex-hådig bomullsgarn och ar-
 tändel mellan varje maska är så stort som
 fem. Och mellan varje snöre finns fem blykuler.
 Dessutom finns en ring som går tvärs
 är förtad. Man kastar det nätet. När man
 drar i snören så går nätet ihop och de
 som sitter på snören under. Först till fiden
 hade man mycket med kummar.

Men om dessa två gjorda är näst så guld de
satt Jorden på grund sättnes påtändelseoraker.
Det frunes den, som har heff, men de ha bestat
den.

Men har dessutom ^{med lark} fiska, det var enbla kuskar
ar-stad. - För hade man kuskar as ben. Men
detta har varit för mycket länge sedan, på
1870 fall. - Man sätter på ett snöre ved
ett rånlyl metyp. Dessutom hade man en
speciell sorts kuskar (dubbla kuskar) "Staurtoga"
som användes för att ta gäddor med. På
kuskarna sätte man som skall som ager.
Gäddan "slig" på det kusk och allkrop. Vid
kullen sätte en lina den var mycket grov
och mycket tåp. Den sätte i en klyfta.
När gäddan märkte, att hon var fast, så
stök hon i sig och då drog hon snöret

med sig. Det var ungefär på 1880-tallet, som
man fiskade så. Detta kallades "gliv".
Man kunde få alla sorters fisk, både gädda,
ål, aborre, skall, som till vara en mindre
sort, mört. Sen bestod av en flake i
röjje ånda, som var ungefär en fjärdel av
längd och sedan fanns det en fländan
i röjje ånda. Sen såg ut så här ungefär.

Det fanns således en bygel i röjje
ånda och mellan dessa satte ha
ungefär i mitten. Dessutom kunde man
en finne, som satt tvärs över. Sen var

avsedd att hålla i. Sedan hade man
 förväntat något verk anbring på de byggen,
 (Såsom de ringlande ringen utvisade) utan
 kungens nederta deling, där fästet skulle gå
 in. Sedan hade man denna: en. Sedan
 var det några, som öppning var på sidan
 i ratten. När man dessa hade kommit fram
 så var det färdig att ta upp. När det
 var det fylld med järn i mer eller
 mindre grad. Där det var ett vatten
 ungefär en meter djupt. Den var
 ungefär fyra meter lång och en
 meter bred.

Utom detta hade man villanvisningar.
 Dessa satte man in i vattent.
 De värfen, som fanns här, för man
 med handerna. Det är många i sedan.

Det kan hända, att fisken går ut på fram-
 tiderna men det gör den ej nu. Vad skulle den
 uppsjö till att leka. Det beror öfver på vinternerna.
 Om dessa är mindre stränga, går den
 ej så långt in. Men om den går in en
 kort tid, så går den ut med delarna.
 För hufvudet (som även går om ljusstrå,
 Det har man emellertid ej gjort sedan jag
 var uppväxten. Nu är det ju förtydligt.
 Man använde då en ljusstrå med
 fyra eller fem piersoner (pierson) och sedan
 fanns i varje för lyftningarna på vardera
 sidan. Man hade en lång stång, som ljusstrå
 var fast på. Såg man nu någon fisk,
 så var det att kungöra den (ljusstrå) i
 fisken. Det är vanligt att gaddor hufvud
 slå upp i vassen och då var det lätt att

hugga den. Vågrt lys hade man ej. Hvar
återvände man inga blors, som på andra
ställen.

Några åtalustor kom man ej heller heft. Låm
bruka man endast vatten ut, där det finns
skön. Hvar ad det önd ad fasta dem.

Nu är det ju mindre vatten, ad än det
varel föreb.

För hade man sugdet enkla honom.

Men bestod det endast av ett vinnok dag
närmast ut som en karp, nu finns det
ju som behövt för rum avdelade genom
antropen. Låm senare låm annan
ha emellerst alltså fannits. Ad kunde
det hånda, att man kunde stanga
os en hel a.